nūc in celo hȝ ~~plenum~~ Vn̄ ipse pt dic̄ i͛d ps̄ Ego sic
p̲ domo oliua fructifica i domo dei sp̄aui i mīa dei meīnū ꝛ i eternū
seclī Dulce bonoꝝ opm hēt fructm qꝛ dulce deū q̄ scdm
pphetā ꝫ dulcis ꝛ rectus inuenit̄ in corde suo pōsuit
ad quē eciā toto corde desiderabat uenire Vn̄ dic̄ po
terat i͛d Cant̄ ij Sub umbra illius qm̄ desiderabā sedi ꝛ
fructus ei9 dulcis gutturi meo fructus iste ē celestis dulce
in p̄lacōz do quā hic gtinue p̲ p̄dicacōeȝ gustauit Vn̄ y͛c oēs
inuitat d͛ Eccl xxiiij Transite omēs ad me q̄ gcupisti
tis me ꝛ a generacoībȝ meis .i. bonis q̄ a me p̲ueniūt
implebimini Spiritus enim meus sup mel dulcis ꝛ hēditas
mea sup mel ꝛ fauū Istud bn̄ sciuit q̄ dixit Quā
magna multitudo dulcedis tue dn̄e quā abscondisti timē
tibus te Heu qꝛ multi sūt p̲ccores q̄ hāc dulcedinē sp̄
nūt ꝛ ad infernū ubi ē horribilis amaritudo tēdūt.
Deut̊ xxxij Vua eoꝝ uua fellis ꝛ botr9 amarissi
fel draconū uinū eoꝝ ꝛ venenū aspidū insanabile
p̲ ista q̄ hic ponit̄ aūr̄ amaritudo q̄ ē in inferno q̄ tāta
ē qꝛ ubis explicari nō pt Audiāt p̲ccores qꝛ dulcia
uina gtinue bibūt ꝛ student calicibȝ ep̲otādis Istud
horribile ubū Johel j Expgiscimī ebrij ꝛ flete et
ululate oēs q̄ bibitis uinū in dulcedine qm̄ periit
ab ore uro sup̲e dulcedo | uinū ab ore illi9 p̲cedit q̄
in inferno postq̄ gutta aque perit ꝛ hēre nō pote
rat Considera qꝛ iustus iudex sit de9 p̲ illos q̄ sūt hic i
ebrietate ꝛ crapula p̲uidet p̲ fame ꝛ sitim in inferno
Oēs qui hic ue abstinet ꝛ ieiunāt in celo saciabit
Isa lxv hec d͛r dn̄s deus Ecce s͛ui mei bibet ꝛ uos
sicietis Ecce s͛ui mei letabunt̄ ꝛ vos gfūdemī Ecce
s͛ui mei laudabūt p̲ exultacōe cordis ꝛ vos clama
bitis p̲ dolore cordis Quā g͛o scūs nicolaus fuit s͛uꝰ
dei io hodie introduct9 ē ad celū ubi nūqꝫ esuriet
nec siciet / deū laudabit et cū eo sine fine gaude
bit ~~Amen~~ De sancta lucia

Marginal notes: [illegible] p̲ [illegible] ecce s͛ui mei [illegible] | [illegible] p̲ [illegible] bitis

Deus ī medio eiꝯ nō ꝯmouebit² adiuuabit ꝗ eā
deꝯ mane diluculo ꝯ̄ Vba ista p̄nt exponi
de sc̄a lucia cui deꝯ ista fixit q᷑ cū ad lupanar
trahi debēt de loco moueri nō potuit ꝛ ē sēsꝰ Deꝯ
ī meᵒ eius · i · corde sc̄e lucie fuitꝯᶜ fuit ꝛ ið ipa nō
ꝯmouebit² īmobilis ꝑmanebit|et iᵈ nō h᷑ a se s̄ a deo
Jð subdit² adiuuabit eā deꝯ mane ꝛ ī iuuētute dilu
culo · i · dilustracōe Sc̄dm̄ ī hiis v̄bis tāgit̄ t̄ᵖ b̄n̄fi᷑
q᷑ deus sc̄e lucie ꝯtulit p̄ᵐ ē q᷑ eā ꝑ ꝯ̄ram faciat
inhabitat̄ Jð d² · Deꝯ ī meᵒ eiꝯ Sc̄dm̄ ē q᷑ eā a malo
mirabilit̄ ꝯs̄uauit Jð d² nō ꝯmouebit² Tercīū ē q᷑
eā in bono ꝯfortauit Jð t̄ctꝰ² s̄bdit² Adiuuabit eā
Nō q᷑ deus fuit ī medio · i · ī corde sc̄e lucie q̄druplr̄
Pmo ut eā tāq̄ teplū īh̄itaret 2ᵒ ut eā s̄ᵐ carne
mortificatā viuificaret 3ᵒ ut eā in t̄bulacōibꝯ porta
ꝯfortaret 4ᵗᵒ ut eā mūdo despectā magnificaret
et exaltaret Pmᵒ dico q᷑ deus fuit ī meᵒ eꝯ ut eā
tāq̄ teplū inh̄itaret · zach ij · lauda ꝛ letare filia
syon · q᷑ ecce eᵒ ueio ꝛ ī medio tui habito ait dn̄s
sc̄a lucia d² filia syon · filia q᷑ deū dilexit sic filia
p̄rē · syon q᷑ ꝑ ꝯteplacōes speculabat² celestia ·
Jð oīa trāsitoria ꝯtēpsit Syon q̄ppe int̄ptat² spe
culaᵒ Ad hac filiā uenit deus ꝛ īh̄itauit ꝑ grāz ꝛ ið
ipa multo gaudē ꝛ letari poterat q᷑ sposꝰ eꝯ xᵉ quem
toto corde dilexit iugit̄ secū h̄itauit Can iij Jnueni
quē diligit aīa mea tenui nᶜ dimittā donᶜ intᵈu
cā in domū m̄ris mee · ꝛ in cubiculū ꝯ̄citricis mee
Hac² ista ē thaphas eaā q̄ d² m̄r · om̄ fideliū q̄
sūt in hᵒ mūdo q᷑ tenē eos dilexit Gal · iiij · Jlla q̄
est sursū ih̄r̄lm libera ē q̄ ē m̄r nr̄a · doꝯ huiꝯ m̄ris
celū d² Jn q̄ s̄n habitat q᷑ d² doꝯ ꝛ ōē mansiōis Cu
biculū ꝛ ōē secretoꝝ q᷑ multa ibi s̄t q̄ a nob abscō
dita sūt · dicit · b sc̄a lucia tenui nᶜ dimittā donᶜ in
troducā ī domū m̄ris mee · q̄ d · Cꝯ q̄ sposꝰ meus
xp̄s uenit ad me ꝛ inhabitat ī me ego tenebo eū

Deꝯ fuit ī corde sc̄e lucie q̄druꝑ

p dilc̄oēm ⁊ deuocōne nͨ unq̄ dimittā Sz p eiꝰ
gr̄iam ueniam ad celestē p̄riā Sꝫ q̄o deꝰ ī meᵒ huiꝰ
scē fuit ut eā tanq̄ tēplū ihabitaret Ipa enim p mun
diciā castitatis fuit tēplū dei Cor in Templū dei
scm̄ ē q̄ estis vos Vn̄ leg᷑ de ea q̄ cū paschasius iu
dex q̄reret ab ea an sp̄us scūs esset in ea Ipa r̄ndit
Apl̄us dixit q̄r q̄ caste ⁊ pie in hᵒ sclo vixerūt tē
plū dei sūt ⁊ sp̄us scūs habitat in eis Considerā q̄n
ta hōre digne sūt q̄ se ip̄as p uotū v̄ginitatis deo
optulerūt tales sp̄uali nōie d tēplū dn̄i Sic enim
tēplū m̄iale ab hōibꝰ fidelibꝰ hōrat᷑ Ita tales
v̄gines ab hōibꝰ hōrande sūt nͨ mirū q̄r tales a deo
in celo p̄mijs suis specialit᷑ hōrat᷑ q̄r specialem
mercedē .s. aureolā habebūt in p̄ria Post hᵒ scā
lucia t̄renū sp̄osū ɔtempsit ⁊ xp̄m ī sp̄osū elegit p cuiꝰ
amore oīa q̄ h̄uit paup̄ibꝰ dedit ⁊ ei ī v̄ginitate ser
uiens p uerā dilc̄oēz inseparabilit᷑ adhesit Scd̄o dico
q̄ deus fuit in medio eiꝰ ut eā scm̄ carnē mortificatā
viuificaret Istud figuratū fuit Gn̄ ii Ubi siḡt᷑ q̄ lig
nū vite erat ī medio p̄adisi .i. in corde lucie q̄ p pa
disū accipi pōt Paradisꝰ siq̄dē ē locꝰ in alto sitꝰ a
menꝰ fructuosus Sic cor b̄te lucie fuit situ in alto p
ɔtemplacionē celestiū Apoc Sustulit me ī sp̄u in
mōtē excelsū ⁊ altū Itē h̄uit amenitatē in corde v̄
tutū Ps Spē tua ⁊ pulchritudīe tua ꝛc̄ Itē fructuosū
fuit q̄ntū ad m̄tiplicacōez bonoꝝ op̄ū Cant iiii E
missioēs tue .i. fructꝰ q̄ a te emittūt᷑ sūt sic̄ p̄a
disus maloꝝ punicoꝝ q̄ntū ad v̄tutes intꝰ latētes
q̄r ī malis m̄lta g̃na intus latēt cū pomoꝝ fructibꝰ
q̄ntū ad bō opa ext̄ius app̄encia fuit q̄o xp̄c in corde
scē lucie tāq̄ lignū ī medio p̄adisi ad hᵒ utiq̄ (vite) ut eā scm̄
carnē mortificatā viuificaret Ro viii Si scm̄ car
nē vixeritis moriemini Si aūt sp̄u f̄ca carnis morti
ficaueritis viuetis Illi scm̄ carnē viuūt q̄ carnis desi

deia implent Sicut luxuriosi qui dicunt Sap. ii. Venite
ergo et fruamur bonis que sunt et utamur creatura tamquam in iuventute
celeriter vino precioso et unguentis nos impleamus et non
pretereat nos flos temporis Coronemus nos rosis antequam
marcescant nullum sit pratum quod non pertranseat luxuria
nostra. Tales morientur morte eterna Cor. vi. Neque forni-
carii neque ydolis servientes neque adulteri regnum dei
possidebunt Illi vero secundum carnis per spiritum mortificant
qui per gratiam carnis appetitum frangunt Gal. v. Qui sunt
christi carnem suam crucifixerunt cum viciis et concupiscentiis
tales in anima vivunt. Talis erat beata lucia Unde ipsa dicere
poterat cum apostolo Vivo iam non ego vivit vero in me super
per gratiam christus Gal. ii. Tercio dico quod fuit deus in medio
eius ut eam in tribulationibus positam confortaret Soph. iii.
Rex iste deus in medio tui non timebis malum ultra
numquam fuisset hec virgo tam constans que nec minas nec mortem
nec ignem timuit nisi dominus eam confortasset Cum ad lupanar
trahi deberet et multi homines nec non multa paria boum traherent
eam nec possent eam de loco movere Iudex dixit Que est
ratio hec quod puella delicata a mille viris tracta non mo-
ta. lucia respondit et si alia milia habueris audies spiritum
sanctum prophetam dicentem Cadent a latere tuo mille et decem milia a
dextris tuis Hoc audito iudex plus torquebatur Cui lucia
Paschasi miserrime quid cruciaris quid palloribus tenderis
Ecce quam constans fuit Tunc precepit iudex ignem magnum
circa eam fieri et resinam et picem et fundi oleum super eam ia-
ctari et cum ipsa in nullo lederetur gladio percussa est Que percus-
sa quamdiu voluit oravit et quamdiu voluit allocuta est
verba nec emisit spiritum nisi prius venientibus sacerdotibus sacra-
mentis acceptis emisit spiritum Ecce qualiter deus fuit cum
hac sancta virgine ut eam in tribulationibus positam liberaret
Unde ipsa nunc in celis regnans et deo gratias agens dicere
potest illud Eccli. li. liberasti me secundum multitudinem mi-

nois tui a rugientibus preparatis ad escam .i. a demonibus de
manibus querencium animam meam .i. de malis hominibus et de multis
tribulacionibus que circumdederunt me . a pressura flamme que circum
dedit me et in medio ignis non sum estuata. Certo
dico quod deus fuit in medio eius ut eam mundo despectam
magnificaret et exultaret ysa. xij Cantabo domino quoniam mag
r. fecit nifice fecit annunciate hoc in universa terra Exulta et lauda habitacio
syon quia in medio tui sanctus israel . per habitatorem syon accipe
tor sancte lucie in quo deus habitavit quod mundum fuit Syon
interpretatur speculum Merito ergo debet sancta lucia exultare
et laudare deum quia in medio eius fuit et cum ea magnifice fecit
in hoc videlicet quod eam mundo despectam mundo magni
ficavit Olim siquidem homines mundani eam despexerunt et
quasi insanam eam reputaverunt propter hoc quod nubere noluit vido
la vole et honore mundi pro nichilo duxit Istud figuratum est ysa.
xxxvij ubi dicitur Senacherib Despexit te subsannavit
te virgo filia syon. Senacherib interpretatur elevans sive tol
lens deserta et sunt mundi amatores qui tamen extollunt hunc
mundum quod deserto comparatur quod si daretur eis opcio non opta
rent aliam vitam quam illam quam habent in hoc mundo Hec
derident virgines illas que nubere noluerunt que in virginitate deo
servire voluerunt Illud ad literam contingit beate lucie. De qua legitur
quod cum facultates suas omnes pauperibus orphanis et
viduis erogasset Sponsus eius accusavit eam ad iudicem
paschasium dicens sponsam suam esse christianam et contra leges vi
vere augustorum propter quod mortem tandem sustinuit Ecce quomodo
eam mundus despexit Sed e contrario mundus eam magnificavit
non solum in celo sed in hoc mundo a deo quod iam per totum mundum
honoratur Unde legitur de ea Cum cum matre eius per iiij annos
fluxum sanguinis passa esset nec ab aliquo medicorum posset
curari ipsa una cum matre ad sepulchrum sancte agathe
pro invocando suffragio accessit et cum esset in oracione sancta
lucia sompno arripitur et videt sanctam agatham in medio
angelorum gemmis ornatam stantem et dicentem sibi Soror

mea luna vgo dō deuota q a me p̄cib᷒ q ipa nō
potes pſtare ꝯtinuo m̄ri tue Kā 2 m̄ri tue fides sub
uenit 2 ecce ſanata ē 2 ſicut p me ciuitas cathe
neſiū ſublimat᷑ a xpo Ita p te ciuitas ſyracuſana
decorabit᷑ Ecce hodie nō ſolū in illa ciuitate ſed
p totū mūdū honorat᷑ Si deus tm̄ ſtatꝫ virgines totu
honorat in hoc mundo q̄s p̄t enarrare q̄ntū honorauit
eā in celo honorem eā in mūdo donet uelamgellut
vbi vide possim᷒ hōre que hꝫ in celo ubi cū xp̄o
ſpōſo regnat ſine fine Amen De ſcō thoma

Quia vidiſti me thoma credidiſti btī q nō vide
runt 2 crediderūt Jo. xx v̄ba iſta fuerūt xp̄i
ad btm thomā In q̄b᷒ duo tāgūt᷑ Pᵒ obiectū fidei
oſtendit᷑ Scdō merces fidei ꝓmittit᷑ Obiectū fidei
ē diuinitas 2 humanitas q̄r q̄dā ſūt articuli de deitate q̄dā
de xp̄i humanitate Merces fidei ē btītudo q̄ ꝓmittit᷑
fidelib᷒ Pᵐ tāgit᷑ ibi Quā vidiſti me thoma cre
didiſti meq̄ q̄r ſū de᷒ 2 hō 2ᵐ ē ibi Btī q nō vi
derūt 2 crediderūt Nō ōēs fideles hui᷒ t̄pis
nō viderūt xp̄m corpalit᷑ nec̄e tm̄ ē ſi ſaluari uolt
ut videāt ſp̄ualit᷑ Sicut eīn in corpe ſūt quinq̄
ſenſus Sic aīa ſp̄ualit᷑ debet hr̄e quīꝫ ſenſ᷒ ſ viſū
quo deū ꝯgnoſcat Auditū q ei obediat. Odoratū q
poſt ei᷒ ueſtigia ſuccedat. Guſtū qᵒ ei᷒ dulcedinē
p deuocionē ſentiat percipiat. Tactū qᵒ cū ꝓdilcōēꝫ
teneat Pᵒ dico q aīa debet hr̄e viſū qᵒ ꝯgnoſcat deū
pō8 Vacate 2 videte qm̄ ego ſū de᷒ exaltabor in
gētib᷒ 2 exaltabor in t̄ra. q. d. Videte 2 ꝯgnoſcite q̄r
excelſior ſū oīb᷒ 2 io p oībus me diligite Hunc
viſū l hūit ſcūs thomas q̄n cicatrices xp̄i tetigit et
deū ꝯfeſſus ē dicēs Dn̄s me᷒ 2 deus meus Et nō
q ſicut ad viſū corpis tria tāgūt᷑ ſ influēcia ſubti
lis ſpūs q a cerebro fluit ad oculos Ocul᷒ clarus.
2 illuīatꝰ aer. Sic ad viſū aīe tria tāgūt᷑ Pᵐū
eſt diue grē influēcia q̄ īmiſit luce xp̄o vīi Vbi

aīa quīꝫ ſeſ᷒ hr̄e
dꝫ ſp̄ualit᷑

exigit᷑

viſ᷒ aīe tria
requirit